N°. 103. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT

Van Zondag den 25sten December.

SURINAME.

Militair Bureau.

Den 22 *December* 1831.

Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal *ad-interim* der Nederl. W. I. Bezittingen &c. &c. &c.

Ter gelegenheid van het op handen zijnde *Nieuwjaars-feest* des voordemiddags om *elf* uren, ten huize van Zijne Excellentie, publieke audientie zullende verleenen aan de verschillende Civile en Militaire autoriteiten, mitsgaders aan de particuliere personen dewelke zich daartoe mogten aanbieden.

Zoo heeft de ondergeteekende de Eer zulks door deze ter kennisse van het Algemeen te brengen.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 24 *December* 1831.

Ingevolge daartoe ontvangen lastgeving heeft de ondergeteekende de Eer door deze ter kennisse van het algemeen te brengen, dat Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal ad-interim der Nederl. W. I. Bezittingen, ter voldoening aan art. 3 van het Reglement op het Beleid der Regering, het Justitie Wezen, den Handel en de Scheepvaart voor de Kolonie *Suriname*, voortaan des Maandags en Donderdags (mits op geen feestdag invallende) des voormiddags van *tien* tot *twaalf* uren publieke audientie zal verleenen, *provisioneel* in het huis van den Heere A. CAMERON, staande aan het Gouvernements Plein.

Terwijl — — — — noch ten huize van Zijn Hoog Edel Gestrenge, op andere dan voormelde dagen en uren zal te spreken zijn, ten zij uithoofde van dringende zaken die volstrekt geen uitstel kunnen lijden.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 21sten dezer, het Schip *de Jonge Evert*, Kapt. J. J. KIERS, van Amsterdam; Passagier: den Heer *Hugh James Mair.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 22 *September.* Naar men verneemt heeft gisteren een Russische kabinets-courrier aan Z. K. H. den Prins *van Oranje*, van wege Z. M. den Keizer aller Russen, ten bewijze van hoogstdeszelfs tevredenheid wegens de door den Prins op de Belgen behaalde overwinningen, de order van *St. Wladimir* overgebragt, met het genot van de daaraan verknochte aanzienlijke jaarwedde. (Zoo men zegt van 100,000 roebels, 185,000 guldens ongeveer.)

BREDA, 1 *October.* Uit Polen hebben wij geene nadere berigten dan de in onze vorige nommers medegedeelde. Het officieel russisch rapport wegens de verovering van Warschau behelst weinige, voor de meeste onzer lezers onbekende bijzonderheden. Aan het slot daarvan wordt het aantal der Polen, die daarbij in russische krijgsgevangenschap geraakt zijn, op 4000, en dat der veroverde kanonnen op 120 geschat. Het verlies der Russen wordt niet opgegeven.

(*Bredasche Courant.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 *September.* Wij hebben eenen brief onder de oogen, die, van Londen, den 23 dezer gedagteekend is. In denzelven wordt gemeld, dat de conferentie op nieuw vergaderd is geweest en eene discussie over Luxemburg gehouden heeft, welke niet voordeelig voor Belgie en gevolgelijk ook niet voor Frankrijk uitgevallen is. De vertegenwoordigers der drie mogendheden van het Noorden hebben eenen toon aangenomen, zeer verschillende van dien, welken zij tot dus verre gevoerd hadden. Een hunner heeft verklaard, dat, zoo de val van Warschau vroeger had plaats gehad, Frankrijk nooit ongestraft tot bijstand van Belgie opgerukt zou zijn of de Hollanders zou aangevallen hebben. Daar zijn redenen, om te gelooven, dat lord *Palmerston* niet stellig gedeeld heeft in de denkwijze, welke men, in deze vergadering, den boventoon heeft willen doen houden.

Den 27sten September. Wij hebben van Toulouze de tijding ontvangen dat de beide drukkerijen der koningsgezinde dagbladen, *le Mémorial* en *la Gazette du Languedoc*, op den 21sten dezer, geplunderd, en derzelver persen en letters verbroken en verstrooid zijn. De tijdingen van het voorgevallene te Parijs hadden tot die ongeregeldheden aanleiding gegeven.

— De laatste tijdingen van Neufchatel melden, dat de partijen aldaar steeds in elkanders tegenwoordigheid zijn. De standaard der landlieden bestaat in een rood vaandel met het bonds-kruis en de pijl van *Willem Tell.* (*Bredasche Courant.*)

De bekwame *Charles de Brouckere* een, zoo als de Engelschen zouden zeggen, ware *Jack of all trades*, zal een nieuw Belgisch leger formeren, zoo als hij een Belgisch belastingstelsel geformeerd heeft, namelijk — op papier. Om echter dat gedeelte des legers, hetwelk te velde zijn zal, regt belgisch te doen wezen, zal hij er geene andere dan fransche officieren bij indeelen.

In langen tijd hebben wij niets van de belgische dichters vernomen. De aankomst van 7 fransche generaals en 300 idem officieren zal echter weldra stof opleveren ter verheffing van de *Wauthiers*, de *Goblets*, de *Tabors* en verdere nooit volprezen Belgische legerhoofden.

Sommigen zijn van gevoelen, dat de meergemelde officieren bij loting naar België zullen bestemd worden. Beter onderrigten zeggen echter, dat die officieren alleen zullen gekozen worden uit die, welke in Frankrijk op non-activiteit gesteld zijn. Deze zijn voor de Belgen altijd nog geld waard.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

Den 6den December 1831. Executeuren van den Boedel M. A. SALOMONS, Vendumeester, aan J. B. LOUZADA, van de Plantagie *Alderaad*, en de Kleine Grond van *Alderaad*, aan de *Mattappica Kreek.*

Den 12den. CAROLINA van PICHOT en JOHANNA van DUCHESSE van TRUIJ van CATHARINA van WEINE, aan G. BRUGTS, van een Huis en Erf, aan de zoogenaamde *Kauknie*, bekend onder La. D. No. 68.

Den 20sten. J. P. TAVARES, aan den Boedel A. MALMBERG Az., van het Huis en Erf, aan de *Waterkant*, bekend onder La. A. No. 33.

Paramaribo den 24 *December* 1831.

WENTHOLT,
Secretaris.

Verkoop bij executie, ten overstaan van den Griffier der Regtbank van Kleine Zaken, van:

De Slaven *Jonie*, *Mentor*, *Eva*, *Coba*, *Martha*, *Susanna*, *Adjuba*, *Trui*, *Frits*, en *Willem*, alle aankomende LUCRETIE van LOBO.

De Slaven *Ajuba*, *Charlotte*, en *Jaba*, alle aankomende WILLEMIJNTJE van WEIS.

De Slaven *l'Esperance*, *Jacobus*, en *Dorinda*, alle aankomende ELISABETH LOUISA WALBACH.

De Slaven *Josina* en *Coba*, alle aankomende M. E. GRONERT.

De Slaven *Antje*, *Frederika*, *Mietje*, *Patentie*, *Hendrik*, en *Truitje*, alle aankomende AGASIA van RINCKEN.

Deze Executive Verkooping zal plaats vinden op Woensdag, den 28sten dezer, des voordemiddags ten *negen* uren, voor het lokaal van het Hof van *Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie.*

Het Proces-Verbaal van arrest of inbeslagneming, ligt ter *visie*, ter Griffie van de Regtbank voornoemd.

Paramaribo den 23 *December* 1831.

De Deurwaarder bij de Regtbank van Kleine Zaken, speciaal belast met de vervolgingen van nalatige Belasting-Schuldigen.

A. J. POLAK.

2de Advertentie.

SCHOENEN MAGAZIJN
VAN
A. J. POSNANKI.

Ontvangen per Kapt RÖPERHOFF: Een nieuw assortiment Heeren Laarsen, mans- kleed- en Wellingtons Schoenen, jongens dito, supra fijne vilte mans Hoeden, Petten, Linnens, gelinieerde Boeken, visite Kaartjes met vergulde en rouw randen, Franjes, Tules, Noiges, O. I. zijde Zakdoeken, juweele Handringen en Doekspelden, fijne Scheer- en Pennenmessen, en diverse goederen meer.

J. BRONKHORST Jr.

Presenteert a contant te koop: Oxh. beste Roode Wijn, a *f* 90, dito wit Bier, a *f* 30; ¼ tonnen dito, a *f* 12 50, ¼ pijpen Madera, a *f* 80, en per donzijn *f* 10, Rhijn- Muscaat- en Malaga Wijn, in kisten van een en twee donzijnen, a *f* 16 per donzijn, fijne Liqueuren, a *f* 12 per donzijn, ledere Liverij Hoeden a *f* 3, voorts Verfwaren, IJzer- en Aardewerk; Stukgoederen, Schoenen, Hoeden, tot zeer civile prijzen

Ontvangen per Kapitein KIERS, en te bekomen bij de ondergeteekenden: Beste Aardappelen, Boter, Z. M. en Komijne Kaas, Zoete-Raap- en Lijnolie, Rode-Madera- en Rhijnwijn in vaten en kisten, witte Kandij, Rozijnen en Korenten in stopen, extra Annisette in halve flesjes, Thee-Servicsen, Pronkkoppen en Theebladen; — differente soorten Linnens, Mans- en Vrouwen Koussen en Sokken, effen en geborduurd Neteldoek, Batist Katoen, zwarte zijde en gecouleurde Heeren Dassen, Satinet en Dril in soorten, witte vilte en zijde Mans Hoeden, extra blaauw en zwart Laken, haar en kleeder Schuijers, Servietten en Tafelgoed, extra fijne Scheer- Transeer- en Tafelmessen, post- schrijf- en gelinieerd Papier, Patent en Nachtlampen, beste rook Tabak, en meer andere goederen.

Paramaribo den 21 *December* 1831.

H. DEGENHARD & Co.

De ondergeteekende zal naar Plantaadje *Johanna Maria*, in het opper-dis-

trict *Nickerie* overvoeren, de Slaven met namen: DIEKIE, JUNO en CATHARIJNTJE, gekocht van den Boedel A. MALMBERG, op Vendu bij ALEXANDER SALOMONS; — als mede voor JANE ROSE HEWITT, de Slavin genaamd DIDO, gekocht van den Boedel MALMBERG.

Paramaribo den 23 *December* 1831.

JAs ROBERTSON

De ondergeteekende verzoekt het geëerd publiek, om hoegenaamd niets voor zijne rekening te leveren, dan op een schriftelijke requisit van den Heer J. F. FAVERIJ, of van hem zelve; zullende anders geene betaling door hem worden gedaan.

Paramaribo den 24 *December* 1831.

L. P. GENIETS.

Mengelwerk.

OVERGENOMENE DENKBEELDEN, ANECDOTEN EN UITTREKSELS.

De beleefdheid, welke langs de Parijsche straten heerscht, schijnt een soort van stilzwijgend verdrag, ja van politie te zijn, welke op de handhaving der goede orde geen minder invloed heeft, dan het regterlijk gezag.

De beleefdheid is eene loopende munt, die in al de straten van Parijs aangenomen wordt.

Zij is in Frankrijk dat gene, wat de kunst van boxen in Engeland is; — doch het doel der eerste strekt, om alle beleedigingen te vermijden, en dat der laatste, om dezelve te straffen.

(*Lady Morgan, Frankrijk en de Franschen.*)

Er bestaat misschien geen land, in de geheele wereld, waar de maatschappelijke toestand der vrouw zoo aangenaam is, als in Frankrijk; — in elk gezelschap, wordt zij met het hoogste genoegen gezien, en geniet er de grootste vrijheden, — bovendien regelt zij de gezellige vermaken, — zij doet de wetten der wellevendheid eerbiedigen, en vermeerdert den luister der zamenleving, zonder iets van derzelver energie weg te nemen, — ofschoon zij alle hare vermogen vrij gebruiken mag, verliest zij geene van hare bevalligheden, en wandelt, zich zelven altijd gelijk, en steeds even beminnenswaardig, hare schitterende levensbaan af, zonder door iets belemmert of belet te worden, of het moest door hare zwakheid of haar oordeel zijn, wijl zij de palen van hare natuurlijke zedigheid niet te buiten gaan, nog inbreuk maken kan, of wel op voorregten, welke het uitsluitend eigendom der sterkere sexe zijn. Om het karakter der vrouwen te schetsen, (zegt *Diderot*) zoude men de pen uit den vleugel van een vlinder moeten nemen.

(*Lady Morgan, aldaar.*)

OVER DE ONDERSCHEIDEN BEHANDELING VAN ZIEKEN EN STERVENDEN BIJ VERSCHILLENDE VOLKEN.

(*Vervolg en slot van No.* 101.)

Dus hebben wij het vrolijke gezien; nu zullen wij tot het belachlijke overgaan. Belachlijk zal ieder, zekerlijk de volgende geneeswijzen vinden, om naamlijk iets op een boek te schrijven, of iets voortelezen, of om den lijder met het een, of ander te omhangen, hetgeen men een *Amuleet* zou kunnen noemen.

Bij de *Mooren*, is het Volksgebruik, om gelijk Nösr berigt, bij elke ziekte, eenige woorden, uit den Koran, in een schaal, of op een glas te schrijven, het voorts met water te vullen, en dezen gewijdden drank uit te laten drinken.

Wordt in het westlijk *Tartarien* een *Buchaar* ziek, terstond wordt de *Mulla*, die Priester en geneesheer tevens is, geroepen, die zich deftig nederzet, en eenige plaatsen uit een boek voorleest, waarna hij met een mes, voor het gezicht van den lijder, eenigen tijd heen en weder schermt, om den wortel der krankheid, naamlijk, af te snijden. De sterrekijkers, in *Persiën*, lezen de zieken niets voor, uit een gedrukt, of geschreven boek, maar uit de gesteldheid des hemels. Hierover hebben dikwijls hevige geschillen tusschen hen, en de geneesheeren plaats. Eens maakte een sterrekijker, op eene geestige wijze, een einde aan zulk een twist, door den *Doctor* toetevoegen: »onze misrekeningen ontdekt de hemel: de uwen verbergt de aarde."

De *Amuleten*, waaronder ik, ook den ST. HUBERTS-Sleutel en dergelijken rekene, zijn van verschillenden aard, en hebben onderscheiden namen. In hoedanigheid en grootheid, zijn zij tevens zeer onderscheiden.

De *Exquimaux*, omhangen zich, in hunne ziekten, met vischgraaten. De bewooners der zuidzee-eilanden vervaardigen hunne *Amuleten*, van bladeren van kokosnoten, en dragen dezelven, aan de vingeren en teenen. De *Kunzurische Tartaaren* dragen het knieschijfje van eenen Bever bij zich. De oude *Troglodijten* droegen mosselen om den hals, gelijk de *Indiaanen* de *faba* van ST. IGNATIUS dragen. Op de *Nebudische* eilanden, verwacht men dien dienst van den tak van een sorbenboom.

Zien wij op de namen, waarmede deze *Amuleten*, bij onderscheiden Volken, gewapend worden, zoo noemt men ze, bij de *Mandigoorn*, en andere Volken, *Grisgris*, hetgeen, eigenlijk toverletters zijn, welken men keurig, op lederen zakjes, borduurt, en waaraan men eene wonderbare krachttoeschrijft. Dus moeten zij dienen tegen het verdrinken, tegen de wonden van pijlen, tegen slangenbeeten, tegen allerlei ziekten, en derzelver bezitter, tevens aan een goed geluk, en eene mooije vrouw helpen. In *Egypten* en *Syriën*, noemt men ze *Talisman*. Aldaar zijn het rode snoeren, met koraalen versierd, waarmede de zieken, en wel de kinderen, rijklijk worden behangen.

Men begrijpt ligt, dat men de werking der *Amuleten*, zeer dikwijls, naar derzelver gewigt, en uitgebreidheid, berekent. Niets is dus gemeenzamer, dan de menschen, met zulk eene menigte *Grisgris* behangen, te zien, dat zij, dikwijls, niet voort kunnen komen, maar genoodzaakt zijn, te paard te gaan zitten, hetgeen zij, echter, vooraf, dan even zorgvuldig behangen.

Dom en verachtlijk zijn, eindlijk, alle zulke middelen, tegen welker bijgeloovig gebruik zich het gezond verstand verheft. Hieronder tel ik het offeren, het bezweren van geesten, het bedevaart houden; het bloedvloeijen van eenen heilig, den aflaat, en de duivelbanning.

Het offeren, wanneer iemand ziek werd, was, bij de *Peruaanen*, eene oude gewoonte. Hetzelfde doen de Zwarten, nog, te *Whida*, die aan FETISCHE offeren. In *Malabar*, bedient men zich hier ook van; de *Tscheremissen*, in *Siberien*, slagten en offeren, in een digt bosch, een paard of koe, om hunnen God (want zij hebben voor de ziekten eenen bijzonderen God) te bevredigen. Nergends wordt meer geofferd, dan aan de Goudkust, wijl de geneesheer en Priester, aldaar, één persoon is. Men bidt hem, de Goden daar te raadplegen, wat zij voor de genezing verlangen. Hiervan trekt de Priester zijn voordeel; hij eischt een schaap, hond, zwijn, kat, en dergelijken. Niet zelden, vordert hij ook goud, kleederen, en dranken. Herstelt de zieke, de Priester blijft niet onbeloond, en wordt, ten minsten, door den hersteldden verhemeld. Wordt hij erger, dan begint het offeren op nieuw. Dikwijls, dankt men zulk een' ongelukkigen geneesheer af; en men haalt eenen anderen. Deze verwerpt, gemeenlijk, terstond de geneeswijze van zijnen voorganger, en eischt wederom, nieuwe offeranden en dus, verandert een zieke, aldaar niet zelden, twintig malen van geneesheer.

Het bezweren, of aanroepen, van eenen geest, dien men voor de oorzaak, of den hersteller, eener kwaal aanziet, is onder zeer veele, zelfs beschaafde, Volken in gebruik. Wanneer, in *Malabaar*, iemand ziek wordt, geloofd men, dat men den bescheringgeest, WIEREN, niet genoeg geöfferd heeft.

De *Siberische* Volken beschouwen alle ziekten, als het werk van eenen bozen geest, die het land doorgaat, om de menschen te kwellen. Van daar, denkt de *Tunguse* en *Ostiaker*, in zulk een toestand, om niets anders, dan, om den duivel te verzoenen, of, des noods te bedreigen.

Bij de *Canaders*, zijn de geneesheeren kwakzalvers, die terstond, naar den bozen geest vragen, zich in een klein, daartoe opgeslagen, tentjen sluiten, en in hetzelve dansen, springen, en als wolven huilen. De *Hottentotten* hebben toveraars tot artsen. REGNARD zag 'er een, die, door behulp van zijnen trommel, zijne kunst betonen zou. Hij gaf zich alle moogelijke moeite, sloeg zich in het gezicht, dat neus en mond bloedde, stortte zich in het vuur, doch alles was vruchtloos, tot zijne onschuldiging, wist hij niets anders te zeggen, dan dat hem, onlangs, eenigen tanden uitgevallen waren, en hij, zinds, geene magt meer over den duivel scheen te hebben.

In *Louisiana*, neemt de bezwerer den geest, in eene doos, met zich, roept hem gedurig aan, en maakt daarbij de allerijslijkste gezigten, en menigvuldige bokkensprongen. Alle de domme volken van *Amerika*, van de bewoners der *Vuureilanden* af, tot aan de *Straat-Davids* toe, en van de *Hottentotten*, tot aan de *Kamschadalen*, houden, overal, de ziekten voor werkingen van eenen geest, die bedwongen of bevredigd moet worden. Nergends heeft men, natuurlijk, bekwamer googchelaars, dan in die landen, waar het bedrog, eeuwen lang, zooveel voedsel vond.

Nergends, ontdekt men meer gelijkheid, met de bewerking der razernijen van de *Delphische* PYTHIA, dan te *Ceilon*. Aldaar zet de tovenaar het beeld van den zieken, van klei geboetzeerd, op eene tafel neder. Rondom dezelve verzamelt zich een geheele kring van menschen; in derzelver midden, plaatst zich een meisjen, welk allerlei sprongen maakt, razend ter aarde valt, stuipen krijgt, schuimbekt, en de oogen in het hoofd verdraait. Midden onder dezen toestand, treedt een ander naar haar toe, en biedt haar eene zekere vrucht aan. Op derzelver gebruik, verdubbelt hare woede; doch de ziekte herstelt.

Op geene andere plaats, was het bijgeloof zoo onmenschlijk, als te *Mexico*, alwaar men, bij de eene of andere *epidemie*, een menschenoffer slagtte, aan den afgod VITZLIPUTZLI. Nadat deze wreede gewoonte afging, vergenoegde men zich, met den zieken een klomp van het deeg toetezenden, waarin men den afgod had afgedrukt.

Men wordt moede, wanneer men alle de dwaasheden der *Gangas*, in *Indien*; der *Schamanen*, in *Kamschatka*; der *Talapoinen*, in *Siam*; der *Lamus*; bij de *Tartaren*; der *Santons*, in *Pegu*; der *Aegijptische Asceten*, en *Anachoreten*, leest of hoort. Deze allen vinden, in de ziekten, de werking van booze geesten, even als de H. PALEMON, die, daarom, veertig nachten, in waken en strijden, tegen dezelven doorbragt. Evenwel, was deze nog verstandig genoeg, om geneesheeren te ontbieden, hetgeen den H. ANTONIUS niet aanstond, die zich, door onophoudlijk waken en bidden alleen, tegen die vijanden meende te kunnen verzetten. Om wel te bidden, onthield hij zich van den slaap, en leefde alleen, van brood en zout. Om des nachts niet in slaap te geraken, droeg hij zand van de eene plaats naar de andere, en liep, barrevoets, door struiken en doornen. Werd iemand ziek, terstond wist hij de oorzaak: men had zich niet gestreng genoeg tegen den duivel verzet; men behoefde geen geneesheer; eene bezwering deed alles af. Men moet echter, erkennen, dat de heiligen toen meer magt over dien aardsvijand hadden, en dat 'er meer zulke heiligen waren, dan thans. Want behalve den wonderman ANTONIUS, waren in die kunst beroemd PACHOMIUS, die evenwel menigeen niet genezen kon, en zijne lijders, wel eens, tot geduld verwijzen moest; HILARION, die zich, twintig jaren lang, in eene woestijn ophield, en, niet minder willende zijn, dan de andere heiligen, overal boze geesten zag. EVAGRIUS, die om zekere reden, welke hier juist, niet behoeft genoemd te worden, eenen ganschen winterschen nacht, in eene bron bleef staan *enz.*; daar men thans eenen GASNER, MESMER, en CAGLIOSTRO noemende, al verzinnen moet, wie 'er, nu, zoo al dergelijke wonderen onder de goedgelovige christenen verrichten.

Men zou nu nog kunnen zeggen, dat 'er, behalve de opgegeven geneeswijzen, nog eene vierde was, bij welke men niets verricht. Doch van niets laat zich niets zeggen, ten zij men de gronden wilde weten, waarom sommigen Volken niets bij hunne zieken doen. De *Nieuwhollanders*; de *Pecherais*; de bewoners van *nieuw Caledonien*; de *Mallicolesen*; eenige Volken der *Cordilerische* bergen; en de *Stiermarkers*, denken uit gevoelloosheid, en domheid, om geene geneeswijze.

Uit tegenovergestelde beginselen, indien gevoelloosheid een grond van werking is, handelen de wijsgeren, aan wier hoofd ROUSSEAU is, die de natuur alleen willen laten werken, en de *Stoicijnen*, die de smart verachten.

Maar uit nog verhevener, en voor andere menschen onbruikbarer beginselen, handelen aldus de *Braminen*, die de lijdeloosheid als den hoogsten trap der volmaaktheid beschouwen. Volgens hun denkbleed, moet de mensch, even min, als een steen, door vermaak of kwelling worden aangedaan. Een wijze moet niet denken, niet denken, niet wenschen, niet genieten, geene smart gevoelen, welke hij zich zelven dikwijls aandoet, en even, als de oude *Therapeuten*, den honger met zingen stillen. De eerste naarvolgers van BRAMA stelden zich hiertoe in staat, door hun ligchaam te harden, en ontweken de oorzaken der ziekte, den ledigang en wellust. Zij werden toen, wanneer zij anders geen zwak gestel hadden, zeer oud. Thans is deze secte reeds zoover ontaard, dat zij wellustig wordt, en zelve aan het kwakzalveren gaat.

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.